

ผู้เผยพระวจนะในพันธสัญญาเดิม

Lesson 3 for
October 17, 2026

«เราทั้งหลายลุกขึ้นแต่เช้าและ
ออกไปยังถิ่นทุรกันดารเทโคอา
และเมื่อเขาออกไป เยโฮชาฟัท
ทรงยืนและตรัสว่า “ยูดาห์และ
ชาวเยรูซาเล็มเอ๋ย จงฟังข้าพเจ้า
จงวางใจในพระยาห์เวห์พระเจ้า
ของท่านทั้งหลาย แล้วท่านจะได้
รับความมั่นคง จงเชื่อบรรดาผู้
เผยพระวจนะของพระองค์ แล้ว
ท่านจะได้รับความสำเร็จ”»

(2พศด. 20:20)

ในสมัยพันธสัญญาเดิม ผู้ที่ได้รับข่าวสารจากพระเจ้าเพื่อนำไปแจ้งแก่ผู้อื่นนั้นถูกเรียกว่า "ผู้ได้รับนิมิต" หรือ "ผู้เผยพระวจนะ" (1 ซามูเอล 9:9)

พวกเขามีความสามารถในการล่วงรู้สิ่งเร้นลับและแม้กระทั่งเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (1 ซามูเอล 9:6) แต่ภารกิจของพวกเขามีได้จำกัดอยู่เพียงเท่านั้น หากแต่ครอบคลุมขอบเขตที่กว้างไกลกว่านั้นมาก แน่หนอนว่าความสามารถนี้ไม่ได้มาจากตัวพวกเขาเอง แต่มาจากพระเจ้า

อย่างไรก็ตาม ยังมีผู้เผยพระวจนะเท็จที่กล่าวถ้อยคำตาม "นิมิตจากใจของตนเอง" (เยเรมีย์ 23:16)

ใครบ้างที่ได้รับการทรงเรียกให้ทำพันธกิจด้านการเผยพระวจนะ?

ผู้เผยพระวจนะมีวิถีปฏิบัติอย่างไร?

ผู้เผยพระวจนะมีภารกิจอะไรบ้าง?

มีสตรีท่านใดบ้างที่ได้รับของประทานแห่งการเผยพระวจนะ?

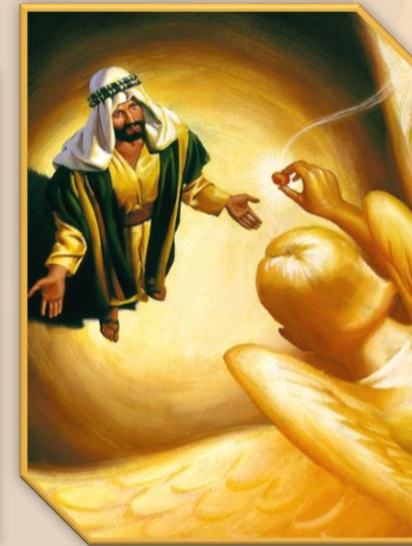
ผู้เผยพระวจนะเท็จมีลักษณะอย่างไร?

ใครบ้างที่ได้รับการทรงเรียกให้ทำพันธกิจด้านการเผยพระวจนะ?

“เอลียาห์ก็เป็นมนุษย์ที่มีสภาพเหมือนอย่างเรา ท่านอธิษฐานอย่างจริงจังขอไม่ให้ฝนตก และฝนก็ไม่ตกต้องแผ่นดินถึงสามปีกับหกเดือน” (ยก. 5:17)

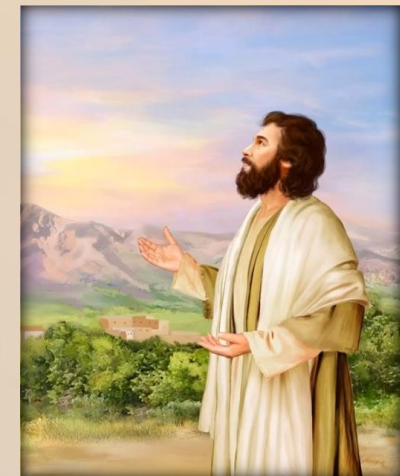
เราอาจหลงผิดคิดไปว่าเหล่าผู้เผยพระวจนะเป็นดัง “ยอดมนุษย์” แต่แท้จริงแล้ว โมเสสเคยพยายามปฏิเสธภารกิจเพราะตนพูดไม่คล่อง (อพยพ 4:10) อิชยาห์กล่าวว่าตนมีริมฝีปากที่ไม่สะอาด (อิชยาห์ 6:5) และเยเรมีย์คิดว่าตนยังเด็กเกินไปสำหรับภารกิจนั้น (เยเรมีย์ 1:6)

ส่วนเอลียาห์ ผู้กล้าประกาศเตือนกษัตริย์อาหับเรื่องภัยแล้งครั้งใหญ่ เนื่องจากการกระทำที่ไร้ความยำเกรงพระเจ้า ก็ได้รับการกล่าวถึงว่าเป็น “มนุษย์ธรรมดาเหมือนกันเรา” (ยากอบ 5:17)

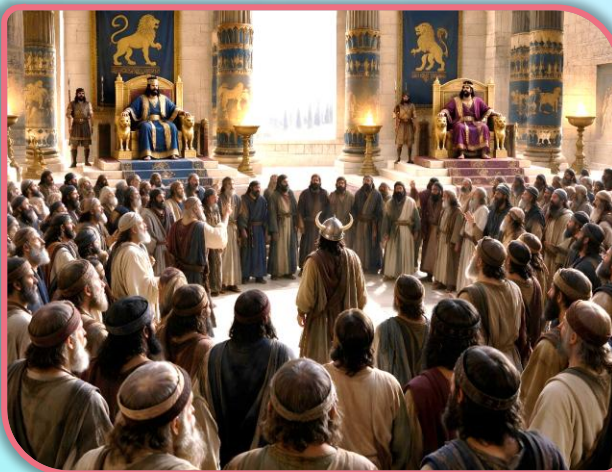
หลังจากที่ได้กระทำการอัศจรรย์อันยิ่งใหญ่ เอลียาห์กลับตกอยู่ในสภาพหมดเรี่ยวแรงและสิ้นหวังอย่างที่สุด เมื่อเผชิญกับคำขู่เอาชีวิตจากพระนางเยเซเบล (1 พงศกษัตริย์ 19:2-4)

เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงเลือกผู้เผยพระวจนะเพราะพวกเขาเป็นคนสมบูรณ์แบบ แล้วพระองค์ทรงมองเห็นสิ่งใดในตัวพวกเขา? คำตอบคือ ความรักที่พวกเขามีต่อพระเจ้าและความเต็มใจที่จะเชื่อฟังพระองค์

ผู้เผยพระวจนะมีวิถีปฏิบัติอย่างไร?

“แต่มีคายาห์ตอบว่า “พระยาห์เวห์ทรงพระชนม์อยู่อย่างไร พระยาห์เวห์ตรัสกับข้าพเจ้าอย่างไร ข้าพเจ้าจะพูดอย่างนั้น” (1พงศ. 22:14)

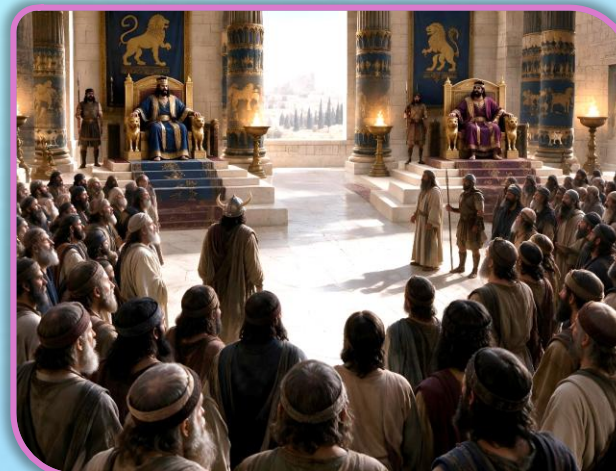

ในฐานะผู้แทนของพระเจ้า บรรดาผู้เผยพระวจนะชายและหญิงต่างมุ่งมั่นที่จะดำเนินชีวิตให้สมกับหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย (1 ซามูเอล 12:3-4) ผู้คนต่างรู้จักพวกเขาในฐานะ “คนของพระเจ้า” หรือ “คนที่มีเกียรติ” (1 ซามูเอล 9:6)

ผู้ที่ไม่ยอมรับข่าวสารของผู้เผยพระวจนะมักจะเกลียดชังและข่มขู่พวกเขา (1 พงศกษัตริย์ 22:8, 27) แต่ถึงแม้จะต้องเผชิญกับแรงกดดันต่างๆ เหล่าผู้เผยพระวจนะก็ยังคงถ่ายทอดข่าวสารนั้นอย่างซื่อสัตย์

มีคาห์ได้ปรากฏตัวต่อหน้ากษัตริย์สองพระองค์ ผู้เผยพระวจนะอีก 400 คนที่กล่าวถ้อยคำเอาใจกษัตริย์ และทหารยามที่แนะนำให้เขาพูดตามสถานการณ์ (1 พงศกษัตริย์ 22:10-13) ทว่าเขายืนหยัดมั่นคงและปฏิเสธที่จะกล่าวสิ่งอื่นใดนอกเหนือไปจากสิ่งที่พระเจ้าทรงสำแดงแก่เขา (1 พงศกษัตริย์ 22:14)

พวกเขาไม่ใช่คนสมบูรณ์แบบ แต่เป็นผู้ที่ดำเนินชีวิตด้วยการอธิษฐาน มีความสัตย์ซื่อต่อพระวจนะ และเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าและประชากรของพระองค์ (1 ซามูเอล 12:23; เยเรมีย์ 42:4)

ผู้เผยพระวจนะมีการกิจอะไรบ้าง?

“และเยชูบุตรนิมซีนั้น จงเจิมให้เป็นกษัตริย์ปกครองอิสราเอล และเอลีชาบุตรชาฟัทชาวอาเบลเมโฮลาห์ จงเจิมให้เป็นผู้เผยพระวจนะแทนเจ้า” (1พกษ. 19:16)

นอกจากสิ่งเหล่านั้นแล้ว
บรรดาผู้เผยพระวจนะยังได้
ปฏิบัติภารกิจเหล่านี้:

สำหรับพระมหากษัตริย์

- 👑 พวกเขาเจิมตั้งกษัตริย์เหล่านั้น
(1 พงศกษัตริย์ 19:16)
- 👑 พวกเขาให้กำลังใจเมื่อกษัตริย์เหล่านั้นกระทำความดี (2 พงศาวดาร 15:8)
- 👑 พวกเขาตักเตือนเมื่อกษัตริย์เหล่านั้นกระทำความผิด
(1 พงศกษัตริย์ 21:20)

สำหรับปุโรหิต

- 👑 พวกเขาตักเตือนเมื่อปุโรหิตเหล่านั้นกระทำความผิด
(มาลาคีย์ 2:1-2)

สำหรับประชาชน

- 👤 พวกเขาสอนสั่งประชาชนเหล่านั้นให้ดำเนินตามวิถีทางของพระเจ้า (มีคาห์ 6:8)
- 👤 พวกเขาเปิดเผยความบาปของประชาชนเหล่านั้นให้ทราบ (อิสยาห์ 58:1)
- 👤 พวกเขาเรียกร้องให้ประชาชนเหล่านั้นกลับใจใหม่ (เอเสเคียล 18:32)

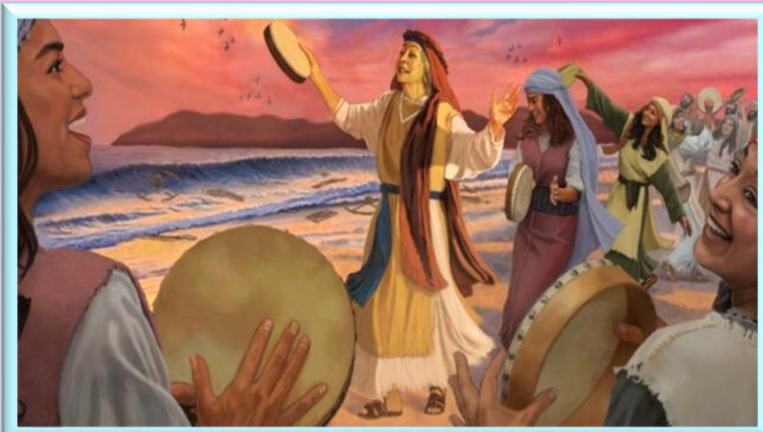
สำหรับพวกเรา

- 📖 พวกเขาสอนให้เรารู้จักคำของตายเป็นลายลักษณ์อักษร
(2 พงศาวดาร 13:22)

มีสตรีท่านใดบ้างที่ได้รับของประทานแห่งการเผยพระวจนะ?

“ยังมีผู้เผยพระวจนะหญิงคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้วินิจฉัยคนอิสราเอลในเวลานั้น ชื่อเดโบราห์ ภรรยาของลัปปิโดท” (วนฉ. 4:4)

พระคัมภีร์เดิมกล่าวถึงผู้เผยพระวจนะหญิงไว้ 5 ท่าน หนึ่งในนั้นคือในอัดยาห์ ซึ่งเป็นผู้เผยพระวจนะเท็จ (เนหะมีย์ 6:14) ส่วนอีกท่านหนึ่งคือภรรยาของอิสยาห์นั้น เราไม่อาจทราบแน่ชัดว่าเหตุใดนางจึงถูกเรียกว่าเป็นผู้เผยพระวจนะหญิง เป็นเพราะนางมีของประทานด้านนี้ หรือเป็นเพราะนางเป็นภรรยาของผู้เผยพระวจนะกันแน่ (อิสยาห์ 8:3)

มีเรียม: ในฐานะผู้เผยพระวจนะหญิง นางได้นำเหล่าสตรีร้องเพลงสรรเสริญ หลังจากข้ามทะเลแดงมาได้ และยังช่วยพี่น้องชายของนางในการนำประชาชนระหว่างการเดินทางในถิ่นทุรกันดาร (อพยพ 15:20; มีคาห์ 6:4)

เดโบราห์: นางดำรงตำแหน่งทั้งผู้เผยพระวจนะหญิงและผู้วินิจฉัย และได้นำประชาชนทำสงครามต่อสู้กับชีสราเคียงข้างกับบาร์ค ภายหลังได้รับชัยชนะ นางได้ขับร้องบทเพลงสรรเสริญที่มีลักษณะของการเผยพระวจนะ (ผู้วินิจฉัย 4:4-9; 5:1)

ฮูลดาห์: กษัตริย์โยสียาห์ได้มาปรึกษานางเกี่ยวกับหนังสือธรรมบัญญัติที่ถูกค้นพบ นอกจากจะตอบคำถามของกษัตริย์แล้ว นางยังได้กล่าวถ้อยคำหนุนใจแก่พระองค์อีกด้วย (2 พงศกษัตริย์ 22:14-20)

ผู้เผยพระวจนะเท็จมีลักษณะอย่างไร?

“และพระยาห์เวห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “พวกผู้เผยพระวจนะเหล่านั้นเผยพระวจนะเท็จในนามของเรา เราไม่ได้ใช้พวกเขา และเราไม่ได้บัญชาเขาหรือพูดกับเขา เขาเผยนิมิตเท็จแก่พวกเจ้าเป็นการทำนายที่ไร้ค่า เป็นการล่อลวงของจิตใจเขาเอง ” (ยรม. 14:14)

ไม่ใช่ทุกคนที่กล่าวคำพยากรณ์เช่นนั้นเพราะได้รับข่าวสารมาจากพระเจ้า (เยเรมีย์ 14:14) ข่าวสารของพวกเขาคืออะไร และทำไมพวกเขาจึงกล่าวถ้อยคำเหล่านั้นออกมา?

พวกเขาแต่งคำพยากรณ์ขึ้นเอง (เอเสเคียล 13:2, 17)

พวกเขาพูดในสิ่งที่ผู้คนอยากได้ยิน (เอเสเคียล 13:16)

พวกเขาไม่ได้กล่าวตักเตือนเรื่องความบาป (เอเสเคียล 13:22)

พวกเขาแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว (เอเสเคียล 13:19)

เหตุใดบางคนจึงอ้างว่าพูดแทนพระเจ้าทั้งที่รู้อยู่แก่ใจว่าไม่เป็นความจริง? เป็นเพราะการหลอกตัวเอง? หรือเป็นเพราะความต้องการการยอมรับ ผลประโยชน์ทางการเงิน หรือผลประโยชน์ในด้านอื่น ๆ?

สิ่งที่น่าเศร้าที่สุดเกี่ยวกับผู้เผยพระวจนะเท็จก็คือ ยังมีผู้คนรับฟังและเดินตามพวกเขา ผู้คนเหล่านั้นชอบสิ่งที่เขาเหล่านั้นพูดเพราะมันไม่ต้องใช้ความพยายามและไม่ทำให้รู้สึกสะกิดใจหรือขัดต่อมโนธรรม แต่การดำเนินตามวิถีทางของพวกเขานั้นมีแต่จะนำไปสู่ความตาย

ในทางตรงกันข้าม ผู้เผยพระวจนะที่แท้จริงจะคอยเตือนถึงอันตรายของบาปอยู่เสมอ และหนุนใจให้ผู้คนมีความสัตย์ซื่อมั่นคง ไม่ว่าจะต้องเผชิญกับผลลัพธ์เช่นไรก็ตาม

“ไม่มีอัครทูตหรือผู้เผยพระวจนะคนใดเคยอ้างว่าตน
ปราศจากบาป แม้แต่ผู้ที่ดำเนินชีวิตใกล้ชิดพระเจ้าที่สุด ผู้ที่
ยอมสละแม้กระทั่งชีวิตดีกว่าที่จะกระทำความผิดโดยเจตนา
หรือผู้ที่พระเจ้าทรงโปรดประทานเกียรติด้วยแสงสว่างและ
ฤทธิ์เดชจากเบื้องบน ต่างก็ยอมรับถึงสภาพความเป็นคน
บาปในธรรมชาติของตน พวกเขาไม่ได้วางใจในเนื้อหนังหรือ
อ้างความชอบธรรมของตนเอง แต่ได้วางใจอย่างสิ้นเชิงใน
ความชอบธรรมของพระคริสต์”

ภาคผนวก: การทรงเรียกผู้เผยพระวจนะเอลเลน จี ไวท์

หลังจากได้รับนิมิตครั้งแรก เอลเลนรู้สึกไม่พร้อมที่จะทำพันธกิจแห่งการเผยพระวจนะ ด้วยปัญหาสุขภาพและการศึกษาที่จำกัด เด็กสาววัย 17 ปีผู้นี้จึงรู้สึกว่ตนเองไม่มีคุณสมบัติและไร้ความสามารถที่จะทำตามการทรงเรียกนั้น

หนึ่งสัปดาห์หลังจากนิมิตครั้งแรก เธอได้รับนิมิตครั้งที่สองซึ่งเป็นการเตือนให้ทราบถึงความท้าทายต่างๆ ที่เธอจะต้องเผชิญ หลังจากอธิษฐานอย่างจริงจังและได้รับกำลังใจจากพี่น้องร่วมความเชื่อ ในที่สุดเอลเลนก็ยอมรับการทรงเรียกนั้น

ภายในเวลาไม่ถึงยี่สิบปี หลังจากได้รับนิมิตอีกหลายครั้งและได้รับการสนับสนุนจากเจมส์ ไวท์ ผู้เป็นสามี เธอได้มีส่วนสำคัญในการวางรากฐานของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส (ซึ่งก่อตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการในปี ค.ศ. 1863)

พันธกิจของเธอมีบทบาทสำคัญยิ่งในการก่อตั้งระบบงานด้านสุขภาพและการศึกษาของคริสตจักรแอ๊ดเวนตีส อีกทั้งเธอยังได้ทำงานเขียนที่ได้รับแรงบันดาลใจจากพระเจ้าไว้เป็นมรดกจำนวนประมาณ 100,000 หน้า ซึ่งยังคงถ่ายทอดคำแนะนำจากพระเจ้าไปสู่ผู้คนทั่วโลกมาจนถึงปัจจุบัน

